

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

αCTIVATED

Τόμος 24 • Τεύχος 2

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ

Κάλεσμά μας να τον
φροντίσουμε και να
τον διατηρήσουμε

Το δώρο της Μπέκου

Αχτίδες ελπίδας

Η συντροφιά των πεζών

Περίπατος με έναν φίλο

Μάλλον το κατάλαβα

Το μυστικό της επικοινωνίας

ACTIVATED

ΤΟΜΟΣ 24, ΤΕΥΧΟΣ 2

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ;

Όταν ήμουν έξι χρονών, αυτό που ήθελα για τη Νέα Χρονιά ήταν να μετακομίσω στο βουνό. Τις γιορτές των Χριστουγέννων, η οικογένειά μου είχε επισκεφτεί κάποιους συγγενείς που ζούσαν σε μια ορεινή περιοχή και ήταν η πρώτη φορά που βίωσα τη μαγεία από τόσο πολύ χιόνι.

Αρχίζοντας από τις γιορτές των Χριστουγέννων και σε όλη τη διάρκεια του Ιανουαρίου, είχα αρχίσει να προσεύχομαι ειλικρινά για αυτή τη μετακόμιση της οικογένειάς μας. Στην αρχή ήμουν σίγουρος ότι αυτό θα γινόταν πολύ σύντομα, όμως καθώς πέρασε και ο Φεβρουάριος και μήκε και ο Μάρτιος, έγινε προφανές ότι δεν θα μετακομίζαμε σύντομα. Με τον καιρό ξεπέρασα αυτή την παιδιάστικη εμμονή μου, όμως το ερώτημα παρέμεινε στον νου μου για πολύ καιρό: *Γιατί δεν απάντησε ο Θεός στην προσευχή μου;*

Τώρα αντιλαμβάνομαι πως ο Θεός πάντα απαντά στις προσευχές μας, όμως δεν το κάνει πάντα αμέσως ούτε το κάνει πάντα με τον τρόπο που θέλουμε εμείς ή προσμένουμε απ' Αυτόν να το κάνει. Μερικές φορές λέει «ναι», μερικές φορές λέει «όχι» και μερικές φορές λέει «περίμενε».

Όταν ήμασταν παιδιά, βλέπαμε κάτι που θέλαμε σε ένα κατάσταση ή κάτι που είχαν οι συμμαθητές μας, κι ήμασταν πεπεισμένοι ότι θα μας έδινε πολλή χαρά αν το αποκτούσαμε, γι' αυτό προσευχόμασταν να μας το προμηθεύσει ο Θεός. Μερικοί από εμάς συνεχίζουμε να έχουμε αυτή τη νοοτροπία και ενεργούμε λες και ο Θεός είναι σαν τον Άγιο Βασίλη, που μας δίνει ότι του ζητήσουμε εμείς.

Ο Θεός δεν απαντά σε μερικές απ' τις προσευχές μας με τον τρόπο που θέλουμε ή προσμένουμε εμείς απ' Αυτόν, επειδή γνωρίζει ότι αυτό για το οποίο προσευχόμαστε δεν θα είναι στην πραγματικότητα το καλύτερο για εμάς ή τους άλλους. Άλλες φορές, ο Θεός ίσως να απάντησε στην προσευχή μας, όμως δεν μας αρέσει ο τρόπος που το έκανε. Εάν γνωρίζουμε ήδη τι ακριβώς θέλουμε και απλά ζητάμε από τον Θεό να μας το προμηθεύσει, όμως το σχέδιο μας δεν είναι αυτό που Αυτός γνωρίζει ότι είναι και το καλύτερο, τότε κι Αυτός κάνει το σοφό και στοργικό με το να παρακρατήσει το αίτημά μας.

Λοιπόν, θέλετε να μάθετε τι έγινε με τη δική μου περίπτωση; Αφότου έκανα αυτή την προσευχή σαν παιδί πριν πολλά χρόνια και η οποία δεν φάνηκε να πραγματοποιείται, παρ' όλα αυτά, απόλαυσα πολλούς χειμώνες με χιόνι σε αρκετές χώρες και περιβάλλοντα. Στην περίπτωσή μου, φάνηκε ότι η απάντηση του Θεού ήταν «Ναι, θα γίνει, στον δικό Μου χρόνο».

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ronan Keane

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suci

© 2023 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-265-X

Η διαχείριση του περιβάλλοντος είναι μια βιβλική εντολή και παραγγελία από τον Θεό. Όλη η δημιουργία του Θεού έχει σπουδαία σημασία γι' Αυτόν, μέχρι και το πιο μικρό σπουργίτι και φυλλαράκι από γρασίδι. Λανθασμένα έχουμε υποθέσει ότι η δημιουργία υφίσταται απλώς και μόνον, προς δική μας κατανάλωση. Πρέπει να δούμε πάλι τα πράγματα όπως τα βλέπει κι ο Θεός. Είναι καθήκον κάθε αληθινού Χριστιανού να εκλαμβάνει κάθε διαχείριση στα σοβαρά και αυτό περιλαμβάνει και τη διαχείριση του περιβάλλοντος. Πρέπει να εναγκαλιστούμε το καθήκον του «εργάζεσθε και φυλάτε τον κήπο».³

— Τράι Ρόμπινσον, εκκλησιαστικός κήρυκας

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΘ ΦΙΛΙΠΣ

Η ΒΙΒΛΟΣ ΜΑΣ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΠΩΣ ΟΤΑΝ Ο ΘΕΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗ ΓΗ, «Είδε όλα όσα δημιούργησε· και να, ήσαν πολύ καλά».¹ Κατόπιν ο Θεός έδωσε την ευθύνη στην ανθρωπότητα να φροντίζει τη δημιουργία Του και να χειρίζεται τους πόρους της, όχι ως ιδιοκτήτες, αλλά ως επιστάτες. «Και ο Κύριος ο Θεός πήρε τον άνθρωπο, και τον έβαλε στον παράδεισο της Εδέμ για να τον εργάζεται, και να τον φυλάει».²

Όμως όταν ο Θεός παρατηρεί τη δημιουργία Του σήμερα, είμαι αρκετά σίγουρος ότι δεν είναι και τόσο ευχαριστημένος όπως ήταν στην αρχή. Αν και ο περισσότερος κόσμος συνεχίζει να είναι όμορφος και να λειτουργεί όπως Τον προγραμματίσε Αυτός, παρ' όλα αυτά, μερικά τμήματά του έχουν αλλοιωθεί σε μεγάλο βαθμό προς το χειρότερο. Οι δυνάμεις της φύσης έχουν πάρει την κατιούσα, όμως και εμείς οι άνθρωποι έχουμε παίξει τον ρόλο μας σ' αυτό. Τα περισσότερα οικοσυστήματα πάνω στη γη καταστρέφονται, πολλά είδη ζώων και φυτών εξαφανίζονται και οι πόροι εξαντλούνται γρήγορα – και αυτό οφείλεται περισσότερο στην αποτυχία της ανθρωπότητας να εφαρμόσει την εντολή Του να «εργαζόμαστε και να φυλάμε» αυτά που εμπιστεύτηκε ο Θεός στη δική μας φροντίδα.

Έχουμε μέρος της ευθύνης και υφιστάμεθα τις συνέπειες.

1. Γένεση 1:31
2. Γένεση 2:15
3. Γένεση 2:15

Η μόλυνση του αέρα και του νερού έχουν μειώσει την ποιότητα ζωής για δισεκατομμύρια ανθρώπους. Η υπερθέρμανση του πλανήτη θέτει μια σοβαρή και ολοένα αυξανόμενη και επικείμενη απειλή στους παράκτιους πληθυσμούς και σ' αυτούς που ζουν σε περιοχές με χαμηλό υψόμετρο. Η αποψίλωση των δασών δημιουργεί νέες ερήμους. Η κακοδιαχείριση της γης και των υδάτινων πόρων είναι η αιτία για σοβαρές ελλείψεις τροφίμων, για τη μετακίνηση εκατομμυρίων ανθρώπων και την πρόκληση διενέξεων σε αρκετές περιοχές. Μέρη των ωκεανών, καθώς και λίμνες και ποτάμια μετατρέπονται σε νεκρές ζώνες, χωρίς ίχνη ζωής – και όλα αυτά είναι προβλήματα που μάλλον θα επιδεινωθούν καθώς ο παγκόσμιος πληθυσμός συνεχίζει να αυξάνεται.

Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι όλη η επίδραση της ανθρωπότητας στο περιβάλλον είναι επιζήμια, ενώ υπάρχει επίσης και σοβαρή διαφωνία για το πώς θα πρέπει να επιλυθούν τα περιβαλλοντικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε. Αυτό όμως που είναι μια πραγματικότητα, είναι ότι η κοινή μας κατοικία βρίσκεται σε κίνδυνο και ο καθένας μας έχει την ευθύνη να κάνει το μέρος του για να την διασώσει. Όλοι μαζί και με τη βοήθεια του Θεού, μπορούμε και πρέπει να τα πάμε καλύτερα. Πολύ καλύτερα.

Ο ΚΗΘ ΦΙΛΙΠΣ ΗΤΑΝ Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΓΙΑ 14 ΧΡΟΝΙΑ, ΑΠΟ ΤΟ 1999 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2013. ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΚΕΡΕΝ, ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ, ΒΟΗΘΩΝΤΑΣ ΤΟΥ ΑΣΤΕΓΟΥΣ ΣΤΙΣ ΗΠΙΑ. ■

ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ ΣΕ ΕΝΑΝ ΓΑΜΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ

ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΔΙΑΒΑΣΑ ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΙΜ ΚΕΛΕΡ, έναν πολύ γνωστό συγγραφέα, σύμβουλο και πάστορα, ο οποίος διαγνώστηκε με καρκίνο στο πάγκρεας το Μάιο του 2020 και αυτό σε τέταρτο στάδιο. Θαύμασα τον τρόπο που το αντιμετώπισε, όταν του είπαν ότι δεν θα μπορούσε να το ξεπεράσει, καθώς επίσης και αυτά που είπε αυτός για τις προτεραιότητές του όσον αφορά το υπόλοιπο του χρόνου που του είχε απομείνει πάνω στη γη.

Όταν ο Δρ. Κέλερ ρωτήθηκε, «Σε ποια πράγματα θα επικεντρωθείτε τώρα, αναλογιζόμενος τον λίγο χρόνο που σας έχει απομείνει απ' αυτή τη ζωή και ποιες είναι οι προτεραιότητές στη λίστα σας;» αυτός απάντησε:

Η σύζυγός μου η Κάθυ κι εγώ, είναι γνωστό ότι είμαστε μια πολύ καλή ομάδα, σαν να είμαστε ένα μεταξύ μας.

Αφότου διαγνώστηκα ότι έχω καρκίνο, αντιληφθήκαμε ότι δεν θα ήταν σωστό να φθάσουμε στο τέλος της ζωής μας χωρίς να βελτιώσουμε το γάμο μας, στους τομείς εκείνους

που θα μπορούσε να γίνει καλύτερος.

Υπήρχαν ορισμένα πράγματα τα οποία η γυναίκα μου ένοιωθε ότι δεν θα μπορούσε να μου πει, επειδή εγώ δεν ανταποκρινόμουν καλά, με αποτέλεσμα να έχει πάψει να προσπαθεί να το κάνει. Τώρα όμως ανακαλύπτουμε τρόπους να συζητήσουμε για κάποια πράγματα και να ασχοληθούμε με αυτά με τρόπο που δεν είχαμε μπορέσει να κάνουμε πριν.¹

Αυτό με εξέπληξε, επειδή εάν ο Τιμ Κέλερ, που έχει καρκίνο, θεωρεί τη βελτίωση του γάμου ως ένα από τα πιο σημαντικά του θέματα, πόσο περισσότερα θα μπορούσαμε να κάνουμε κι εμείς στις δικές μας σχέσεις.

Κάτι άλλο, το οποίο με εξέπληξε επίσης πάνω σ' αυτό το θέμα, ήταν μια άλλη ιστορία για κάποιον, που επρόκειτο να πάρει διαζύγιο. Αυτός και η σύζυγός του είχαν δοκιμάσει το καθετί και τίποτα δεν έφερνε αποτέλεσμα, όμως ο σύζυγος αγαπούσε τη γυναίκα του και ήθελε να παραμείνει μαζί της.

Έτσι λοιπόν, είχε την ιδέα να ρωτάει κάθε μέρα τη γυναίκα του, τι θα μπορούσε να κάνει γι' αυτήν και έκανε ό,τι καλύτερο μπορούσε για να το εκπληρώσει. Τις πρώτες φορές που την ρώτησε, η σύζυγός του νόμιζε ότι αυτός αστειευόταν μαζί της, όταν την ρώταγε, «Αγάπη μου, τι

1. Χάρισον Ουάρεν, «Πώς η διάγνωση ενός Καρκίνου Κάνει τον Θάνατο και την Ανάσταση του Ιησού να Σημαίνουν Πολλά Περισσότερα», *New York Times*, Απρίλιος 10, 2022.

μπαρώ να κάνω για σένα σήμερα;» Έτσι αυτή αποφάσισε να τον δοκιμάσει με να του ζητά να κάνει κάποια δύσκολη εργασία, όπως το καθάρισμα του γκαράζ ή μια μεγάλη αλλαγή στον κήπο. Τον δυσκόλευε όσο περισσότερο μπορούσε, μια και δεν πίστευε ότι θα κράταγε τον λόγο του, όταν αυτή θα του ζητούσε να κάνει κάτι.

Όμως καθώς αυτός συνέχιζε να τη ρωτάει κάθε μέρα τι θα μπορούσε να κάνει γι' αυτήν και το έκανε με όλη του την καρδιά και τη δύναμη, αυτή άρχισε να πιστεύει ότι πράγματι ήταν αποφασισμένος να κάνει ό,τι χρειαζόταν για να την πείσει για την αγάπη του γι' αυτήν. Έτσι με αυτή την προθυμία του να κάνει πράξεις που θα εξυπηρετούσαν σαν μια προφανή έκφραση της αγάπης του, ο γάμος τους διασώθηκε.

Όταν ο Θεός είναι στο επίκεντρο του γάμου μας και είναι το πιο σημαντικό Πρόσωπο στις σχέσεις μας, η δική Του αγάπη είναι αυτή που μας ενώνει. Όταν η δική Του αγάπη είναι το κίνητρό μας, τότε μπορούμε να γνωρίζουμε ότι Τον ευχαριστούμε, ακόμα και όταν η ανταπόκριση απ' το ταίρι μας μπορεί να μην είναι πάντα αυτό που ελπίζαμε.

Το να δίνουμε αγάπη στους άλλους δεν είναι ένα συμβόλαιο με τον όρο να λαμβάνουμε αυτό που θέλουμε εμείς ως αντάλλαγμα. Είναι ένα δώρο που δίνουμε χωρίς την προσδοκία ανταπόδοσης. Μερικές φορές κάνουμε πράγματα για το ταίρι μας προσμένοντας κάποια ανταπόδοση. Κάνουμε κάτι όμορφο γι' αυτούς και θέλουμε να κάνουν κι αυτοί κάτι όμορφο για εμάς σε αντάλλαγμα. Αν και πολλές φορές αυτό μπορεί να συμβεί, επειδή η αγάπη αποφέρει αγάπη, ίσως όμως να μην λάβουμε αυτή την ανταπόδοση με τον τρόπο ή την ώρα που ελπίζαμε εμείς να λάβουμε.

Εάν το κίνητρό μας είναι το τι προσμένουμε εμείς να λάβουμε, τότε αυτό που δίνουμε δεν είναι πραγματικά δοσμένο από αγάπη. Γι' αυτό ας προσπαθήσουμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Ιησού. Αυτός έδωσε τα πάντα για εμάς, *γνωρίζοντας* ότι ποτέ δεν θα μπορούσαμε να Του το ξεπληρώσουμε.

Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΕΔΑΦΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Ας είναι κάθε άνθρωπος γρήγορος στο να ακούει, αργός στο να μιλάει, αργός σε οργή.

— *Ιακώβου 1:19*

Η γλυκιά απόκριση καταπραΰνει θυμό· αλλ' ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργή.

— *Παροιμίες 15:1*

Κάθε πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία, ας αφαιρεθεί από σας με κάθε κακία.

— *Εφεσσίους 4:31*

Καλύτερο το τέλος τού πράγματος, παρά η αρχή του· καλύτερος ο μακρόθυμος, παρά ο υψηλόφρονος. Μη σπεύδεις να θυμώνεις μέσα στο πνεύμα σου· επειδή, ο θυμός αναπαύεται μέσα στον κόρφο των αφρόνων.

— *Εκκλησιαστής 7:8-9*

Προπάντων όμως, έχετε ένθερμη την αγάπη ο ένας προς τον άλλον· επειδή, η αγάπη θα καλύψει πλήθος αμαρτιών.

— *Πέτρου Α' 4:8*

Και αν έχω προφητεία, και γνωρίζω όλα τα μυστήρια και όλη τη γνώση, και αν έχω όλη την πίστη, ώστε να μετατοπίζω βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, δεν είμαι τίποτε. Και αν διανείμω όλα τα υπάρχοντά μου, και αν παραδώσω το σώμα μου για να καώ, αλλά δεν έχω αγάπη, τίποτε δεν ωφελούμαι. Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί· η αγάπη δεν φθονεί· η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν υπερφανεύεται, δεν φέρεται με απρέπεια, δεν ζητάει τα δικά της, δεν εξαπτεται, δεν συλλογίζεται το κακό· δεν χαίρεται στην αδικία, συγχαίρει όμως στην αλήθεια. Όλα τα ανέχεται, όλα τα πιστεύει, όλα τα ελπίζει, όλα τα υπομένει. Η αγάπη ποτέ δεν αποτυχαίνει.

— *Κορινθίους Α' 13:2-8*

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΟΖΑΝΑ ΠΕΡΕΪΡΑ

ΠΡΙΝ ΜΕΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ, είχα μια τρομακτική εμπειρία. Είχα πάρα πολλά να κάνω και ήμουν στα πρόθυρα μιας νευρικής κρίσης και μαζί μ' αυτό, η κόρη μου με πήρε τηλέφωνο από την Χιλή και μου είπε πως αυτή και η οικογένειά της μόλις κατάφεραν να επιζήσουν από έναν σεισμό, καθώς στάθηκαν κάτω απ' το κούφωμα της πόρτας της κατοικίας τους. Κατόπιν έμαθα ότι ένα από τα εγγόνια μου είχε πόνους στο στήθος λόγω ρευματοειδούς αρθρίτιδας και οι γιατροί φοβόντουσαν για τη ζωή του. Όλες αυτές οι σκέψεις είχαν πλημμυρίσει το νου μου και εξαντλημένη έπεσα για να κοιμηθώ εκείνο το μεσημέρι του Σαββάτου – και όταν ξύπνησα, δεν θυμόμουν τίποτα, μια και η μνήμη μου δεν υφίστατο πια!

Ευτυχώς και τρία απ' τα ενήλικα παιδιά μου είχαν έρθει να με επισκεφτούν εκείνες τις ημέρες και έτσι ήταν δίπλα μου και με φρόντιζαν. Επειδή όμως εγώ, ένοιωθα και καταλάβαινα το καθετί γύρω μου, οι γιατροί μου συνέστησαν να περιμένω μια-δύο μέρες για να δούμε πώς θα τα πήγαινα. Είχα τρομοκρατηθεί από τη σκέψη ότι ίσως δεν θα επανακτούσα τη μνήμη μου, όμως θυμήθηκα κάτι για τη δύναμη της προσευχής και προσευχήθηκα πολλές φορές για να γίνω καλά. Μετά το βραδινό γεύμα, η κόρη μου πρότεινε να ξεκουραστώ και να ακούσω κάποιες απ' τις Χριστιανικές εμψυχωτικές κασέτες που είχα.

Μια από τις κασέτες που είχα, είχε τον τίτλο «Ο Αναλλοίωτος Χριστός». Σ' αυτή την κασέτα, η Βιρτζίνια Μπραντ Μπεργκ αναφέρεται σε έναν ξύλινο σταυρό που κατασκεύασε ο Πορτογάλος εξερευνητής Βάσκο ντα Γκάμα στο Μακάο της Κίνας, τον 16ο αιώνα. Είχε τεράστιο μέγεθος και τον είχαν στηρίξει πάνω στους τοίχους ενός πέτρινου

καθεδρικού ναού. Αυτός ο καθεδρικός ναός στην πορεία καταστράφηκε από τον καιρό και τους τυφώνες, όμως ο τοίχος με τον τεράστιο σταυρό πάνω του συνέχισε να βρίσκεται ακόμα εκεί. Όταν πέρασε από εκεί το 1825 ο μελλοντικός Βρετανός κυβερνήτης του Χόνγκ Κόνγκ, Σερ Τζον Μπούρινγκ και είδε τον μεγαλοπρεπή σταυρό να στέκεται όρθιος στο πέρασμα των αιώνων, αυτό τον ενέπνευσε να γράψει ένα ποίημα με τον τίτλο «Στον Σταυρό του Χριστού Δίνω Δόξα», το οποίο αργότερα έγινε και ύμνος. Αυτή η κασέτα με την ιστορία αυτή τελείωσε με έναν άλλο ύμνο με τον τίτλο, «Μείνε κοντά Μου». (1847)¹

Μπορούσα να οραματιστώ αυτό τον τεράστιο σταυρό με το άπλετο φως του, δίπλα στη θάλασσα. Αυτή η αληθινή ιστορία και οι ύμνοι αποκατέστησαν την πνευματική γαλήνη που χρειαζόμουν. Ένοιωσα γαλήνια και χαρούμενη και σε λίγο με πήρε ο ύπνος. Όταν ξύπνησα το επόμενο πρωί, η μνήμη μου είχε επανέλθει στο φυσιολογικό της επίπεδο!

Οι καταστάσεις για τις οποίες ανησυχούσα, επιλύθηκαν. Η οικογένειά της κόρης μου είναι όλοι καλά καθώς επίσης και ο εγγονός μου. Απ' αυτή την εμπειρία έμαθα ότι δεν πρέπει να το παρακάνω σωματικά, ούτε να αφήνω τις έγνοιες για το μέλλον να με καταβάλλουν και πάνω απ' όλα έμαθα να στηρίζομαι στον σταυρό του Χριστού, που ακτινοβολεί πάντα γαλήνη και χαρά, ειδικά όταν τα πράγματα γίνονται πολύ δύσκολα!

Η ΡΟΖΑΝΑ ΠΕΡΕΪΡΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

1. Για να ακούσετε το ηχογραφημένο μήνυμα, πηγαίνετε στο http://virginiabrandtberg.org/meditation-moments/mm114_the-unchanging-christ.html.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΑ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΚΟΠΟ ΣΕ ΕΝΑ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ ΜΕ ΦΑΝΑΡΙΑ

και παρατήρησα κάτι ενδιαφέρον. Κάθε φορά που με προσπέρναγε κάποιος, μου χαμογελούσαν και εγώ ανταπέδιδα με τον ίδιο τρόπο. Ήταν λες και όλοι οι πεζοί είχαν μεταξύ τους κάποιου είδους επικοινωνία ή συναδελφικότητα, σαν να υπήρχε κάποιου είδους στιγμιαία αδελφοσύνη ή συμπροφικότητα μεταξύ όλων εκείνων που περνούσαν ανάμεσα σε αυτοκίνητα και με προσοχή διέσχιζαν τις κίτρινες γραμμές στο δρόμο.

Με έκανε να σκεφτώ για το σώμα του Χριστού και πώς αλληλεπιδρούμε ο ένας με τον άλλον. Στην Εφεσσίους 2:19 αναφέρει «Επομένως, λοιπόν, δεν είστε πλέον ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίτες των αγίων και οικείοι τού Θεού». Ο σκοπός αυτής της συναδελφικότητας και αλληλοσύνδεσης είναι να είναι φανερή και θα πρέπει να μπορούμε να συσχετιζόμαστε με τους άλλους Χριστιανούς με έναν άμεσο και ουσιαστικό τρόπο. Όταν βλέπετε έναν άλλο οπαδό του Χριστού στην επιδίωξή του να Τον ακολουθεί, αυτό θα πρέπει να είναι μία ενθαρρυντική εικόνα επιβεβαίωσης.

Η ενότητα εν Χριστώ είναι πολύ σημαντική. Σαν ανθρώπινες υπάρξεις, τείνουμε να νοιώθουμε κάποια έλξη προς τις «ομάδες» μας, εκείνες τις ομάδες ατόμων με τις οποίες ταυτιζόμαστε, συσχετιζόμαστε και μοιάζουμε. Σαν Χριστιανοί, μπορεί να αποπροσανατολιστούμε από δογματικές διαφορές και να καταπιαστούμε με δογματισμούς και ίσως και κουλτούρες ή με τον τρόπο που ανατραφίκαμε και αυτά που μας

δίδαξαν. Αυτό μας εμποδίζει να επιτύχουμε το «καλό και τερπνό» της συγκατοίκησης με ομόνοια που φέρνει την ενότητα που αναφέρει η Βίβλος.¹

Όταν ο Ιησούς ήταν εδώ στη γη, προσευχήθηκε για ενότητα μεταξύ αυτών που Τον πίστευαν: «Για να είναι όλοι ένα - όπως Εσύ, Πατέρα, είσαι σε ενότητα με Μένα και Εγώ σε ενότητα με Σένα, να είναι κι αυτοί ένα σε ενότητα με Μας - για να πιστέψει ο κόσμος ότι Εσύ Με απέστειλες».² Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα διαφωνήσουμε ποτέ μεταξύ μας ή δεν θα έχουμε διαφορετικές γνώμες, όμως σημαίνει ότι θα βλέπουμε ο ένας τον άλλον σαν μέλη της ίδιας ομάδας, της ίδιας οικογένειας, που ακολουθούμε την ίδια Μεγάλη Εντολή - να διαδίδουμε τα καλά νέα του Ιησού Χριστού όσο περισσότερο μπορούμε.

Αυτός ο κόσμος δεν είναι η μόνιμη κατοικία μας, όμως ανήκουμε σε μια οικογένεια από εκατομμύρια αδελφούς και αδελφές που περνάνε δοκιμασίες και βάσανα και στεναχώριες όπως κι εμείς. Εάν οι άνθρωποι μπορούν να δεθούν με κάτι τόσο απλό όπως το να περπατάνε σε έναν πολυσύχναστο δρόμο, ανεξάρτητα από το τι κάνουν ή προς τα πού πηγαίνουν και βλέπουν ο ένας τον άλλον σαν να βιώνουν παρόμοιες καταστάσεις, θα πρέπει κι εμείς να είμαστε ικανοί να νοιώσουμε ενωμένοι με άλλους πιστούς που έχουν παρόμοια πίστη και παρόμοιους στόχους.

Η ΕΪΜΙ ΤΖΟΪ ΜΙΖΡΑΝΙ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ, ΟΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΟΝΟ ΤΗΣ, ΠΑΙΖΕΙ ΒΙΟΛΙ. ■

1. Δείτε Ψαλμός 133:1.

2. Ιωάννης 17:21

ΜΑΛΛΟΝ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖΕΣΙ ΡΙΤΣΑΡΝΤΣ

ΠΗΡΑ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΩ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΖΩ, ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΟΥ ΣΤΟ ΤΟΡΟΝΤΟ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ. Στο διπλανό κάθισμα ήλθε και κάθισε ένας κύριος, κι ενώ μιλούσε στο κινητό του, αναγνώρισα την Νοτιοαφρικανική προφορά του, μια και είχα βρεθεί εκεί πριν ένα χρόνο, σε ένα συνέδριο.

Πολύ σύντομα, ο κύριος αυτός κι εγώ είχαμε πιάσει συζήτηση, η οποία και διήρκεσε σε όλη τη διάρκεια της πτήσης. Είχε πολλές ιστορίες να πει και εγώ απλά τον άκουγα. Ανακάλυψα ότι είχε αποκτήσει πάρα πολλές εμπειρίες λόγω της εργασίας του, η οποία ήταν να ασχολείται με το να εποπτεύει ομάδες από ανθρώπους με σκοπό να δημιουργεί ένα ομαδικό πνεύμα αναμεταξύ τους, ενώ αυτοί συμμετείχαν σε υπαίθριες δραστηριότητες. Για κάμποσα χρόνια, η εργασία του ήταν να οργανώνει τέτοιες ομάδες από συνεργάτες ή και

διευθυντικά στελέχη, τα οποία όλα μαζί ενασχολούντο ομαδικά σε υπαίθριες δραστηριότητες στη Νότια Αφρική, μια εμπειρία η οποία κυριολεκτικά τους έφθανε στα άκρα.

Ο κύριος αυτός, το όνομά του οποίου ήταν Άντριου, χαμογελούσε καθώς μου ανέφερε λεπτομερώς τα ποικίλα διλήμματα, τα παζλ και τις προκλήσεις που έβαζε να ξεπεράσουν αυτά τα άτομα του γραφείου, σε ένα εντελώς διαφορετικό περιβάλλον στην ύπαιθρο. Καθώς έρχονταν αντιμέτωποι με καταστάσεις γεμάτες πρόκληση, συναισθηματική δοκιμασία και τρόμο, άρχιζαν να γίνονται άλλοι άνθρωποι – αρχίζοντας να βλέπουν τα πράγματα από μια διαφορετική πλευρά και αρχίζοντας να κατανοούν πράγματα για τους εαυτούς τους και τους συνεργάτες τους, πράγματα τα οποία δεν είχαν δει ούτε είχαν κατανοήσει πριν. Όταν επέστρεφαν στην καθημερινότητά τους, οι περισσότεροι απ' αυτούς

άρχισαν να εργάζονται ξανά, έχοντας επιλύσει σημαντικά θέματα στην προσωπική τους ζωή.

Όλο αυτό μου φάνηκε σαν ένα καταπληκτικό εγχείρημα – το να μαθαίνω νέα πράγματα για τον εαυτό μου και τους συνεργάτες μου καθώς θα ωθούσα τον εαυτό μου στα όρια του. Επίσης σκέφτηκα για το πόσο συναρπαστικό πρέπει να ήταν να βρίσκεται κάποιος στη θέση του – όχι απλά και μόνο επειδή βρισκόταν σε ενδιαφέροντα και υπέροχα μέρη, αλλά και για την ευκαιρία να βλέπεις τις αλλαγές και τις μεταμορφώσεις που βίωναν οι άλλοι.

Το να συζητώ με κάποιον σαν τον Άντριου, δεν συμβαίνει κάθε μέρα και σκέφτηκα πως θα μπορούσα να αποκομίσω μερικές υπέροχες υποδείξεις και συμβουλές βασισμένες στις τόσες πολλές εμπειρίες που είχε βιώσει, εργαζόμενος με ανθρώπους με έναν τόσο ενδιαφέροντα τρόπο.

«Σε όλα σου τα χρόνια, που ενδυναμώνεις ένα ομαδικό πνεύμα ανάμεσα στους άλλους», τον ρώτησα, «ποιο θα έλεγες ότι υπήρξε το πιο κοινό θέμα ή πρόβλημα που έπρεπε να επιλυθεί ανάμεσα σε αυτές τις ομάδες από ανθρώπους;»

«Η επικοινωνία. Το θέμα σχεδόν πάντα είχε να κάνει με την επικοινωνία», μου απάντησε αυτός.

«Κι αυτό, επειδή τα άτομα που εργάζονται μαζί, δεν συζητάνε αρκετά μεταξύ τους;» τον ρώτησα εγώ.

«Όχι, συζητάνε αρκετά! Αυτό όμως που σχεδόν κανένας δεν κάνει, είναι να προσέξει τι έχει να πει ο άλλος.»

Όταν μου το είπε αυτό, με πόνεσε κάπως επειδή είναι κάτι με το οποίο μπορώ να συσχετιστώ και εγώ η ίδια, επειδή δεν ακούω τόσο όσο θα έπρεπε. Ανέφερα πριν ότι την περισσότερη ώρα πρόσεχα και άκουγα αυτά που μου έλεγε, αυτό όμως γινόταν επειδή ήθελα να ακούσω τις ιστορίες που είχε να πει ο Άντριου. Σε άλλες περιστάσεις, όμως, δεν νομίζω ότι θα το έκανα.

Στη συνέχεια μου είπε πως η επικοινωνία δεν λέγεται επικοινωνία εκτός και αν μάθουμε να κατανοούμε ο ένας τον άλλον. Πολύ συχνά, πολλοί νομίζουν ότι επικοινωνήσαν επειδή είπαν αυτά που ένοιωθαν ότι έπρεπε να πουν, ή έγραψαν αυτά που ένοιωθαν ότι έπρεπε να γράψουν, στην πραγματικότητα όμως δεν έχουν την παραμικρή ιδέα αν με αυτά που είπαν στον άλλον, αυτός ο άλλος κατάλαβε τι ήθελαν να του πούνε. Πολύ συχνά, το άλλο άτομο μπορεί και να κατάλαβε κάτι εντελώς διαφορετικό απ' αυτό που επιδίωξε να τους πει αυτός που επικοινωνήσε μαζί τους.

Για να μάθετε αν επικοινωνήσατε αποτελεσματικά ή αν κατανοήσατε αυτό που κάποιος άλλος προσπαθούσε να σας

πει, κάνετε ερωτήσεις και – όπως σωστά μαντέψατε – ακούστε τι έχει να σας πει!

Πριν λίγο καιρό, άκουσα μια ομιλία από τον Πήτερ Κρηφτ, με τον τίτλο «Ένα πράγμα είναι αναγκαίο»,¹ που με βοήθησε να μάθω περισσότερα για την αξία του να προσέχω όταν μου μιλάνε. Πολύ σοφά ανέφερε αυτός, «Δεν μπορούν να γίνουν όλοι σπουδαίοι ομιλητές. Όμως όλοι μας μπορούμε να γίνουμε σπουδαίοι ακροατές». Νομίζω πως μερικές φορές προσπαθώ πάρα πολύ να γίνω μια καλή ομιλήτρια και ξεχνάω πως τον περισσότερο καιρό, απλά δεν είναι αυτό που θέλουν ή χρειάζονται οι άλλοι.

Ο Πήτερ Κρηφτ είπε επίσης, «Όταν προσέχουμε και ακούμε ο ένας τον άλλον, αυτό είναι κάτι το σπάνιο, είναι ξεχωριστό. Όταν ακούμε, πάντα συμβαίνει κάτι». Εγώ η ίδια θυμάμαι τις φορές εκείνες, όταν ανακάλυψα κάτι εκπληκτικό, απλά με το να πάψω να μιλάω εγώ η ίδια, για να ακούσω τι μου έλεγε κάποιος άλλος. Δυστυχώς, οι φορές αυτές είναι λιγοστές, ενώ θα μπορούσαν να ήταν πολύ περισσότερες.

Δεν γνωρίζω αν θα δεσμευτώ εφόρου ζωής να ακούω περισσότερο και αν αυτό είναι εφικτό, όμως προσπαθώ να βρίσκω άτομα, από τα οποία να ακούω και να μαθαίνω. Έτσι λοιπόν γιατί να περιορίσω τον εαυτό μου σ' αυτά που γνωρίζω ήδη, όταν μπορώ να αποκομίσω τόσα πολλά από τόσους άλλους – συμπεριλαμβανομένου, πάνω απ' όλα και του ίδιου του Θεού.

Κάτι άλλο που κατάλαβα επίσης, έχει να κάνει με την ομορφιά του να ακούμε με προσοχή: Υπάρχουν στιγμές στη ζωή μας – και τώρα είναι μια τέτοια στιγμή και στη δική μου ζωή – όταν νοιώθουμε ότι δεν έχουμε και πολλά να δώσουμε. Περνάμε δυσκολίες ή ίσως νοιώθουμε και κάπως χαμένοι. Θέλουμε να βοηθήσουμε τους άλλους, όμως τι είναι αυτό που μπορούμε να τους πούμε για να τους βοηθήσει πραγματικά; Λοιπόν, ίσως και να υπάρχουν καταστάσεις όταν δεν υπάρχει τίποτα που έχουμε να πούμε για να μπορέσει να τους βοηθήσει. Όμως όλοι θέλουν να ακουστούν και να κατανοηθούν, έτσι αν κι εγώ μπορώ να ακούσω προσεκτικά κάποιον, τότε πάντα θα μπορώ να προσφέρω κάτι το ανεκτίμητο και αυτό μάλλον να εκτιμηθεί περισσότερο απ' αυτό που ίσως έχω να πω εγώ.

Η ΤΖΕΣΙ ΡΙΤΣΑΡΝΤΣ ΕΠΑΙΞΕ ΡΟΛΟ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΑΠΟ ΤΟ 2001 ΕΩΣ ΤΟ 2012 ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΓΡΑΨΕΙ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΑΡΘΡΑ ΣΑΝ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΟΥ *ACTIVATED*. ΕΧΕΙ ΓΡΑΨΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΕΚΔΩΣΕΙ ΓΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΑΛΛΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥΣ. ■

1. Δείτε http://www.peterkreeft.com/audio/25_one-thing-needed.htm

ΣΑΡΕΠΤΑ

ΜΙΑ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΕΩΝ Α' 17:8-16

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ

«ΜΗΠΩΣ ΕΧΕΙΣ ΝΑ ΜΟΥ ΔΩΣΕΙΣ ΚΑΤΙ ΝΑ ΦΑΩ και κάτι να πιώ;» ρώτησε ο κακόμοιρος ξένος. «Πεινάω πάρα πολύ και είμαι εξουθενωμένος απ' το ταξίδι μου. Σε παρακαλώ, σε ικετεύω».

Έκανε την καρδιά μου να πονέσει, επειδή εγώ η ίδια πεινούσα πάρα πολύ. Τα Σαρεπτά, η πόλη που ζούσα, υπέφερε από την πείνα όπως και όλη η γύρω περιοχή. Εγώ η ίδια ήμουν πολύ εξουθενωμένη και κουρασμένη και χρειαζόμουν κάποιον να με σώσει πριν πεθάνω από την πείνα.

Εδώ δεν είχα σχεδόν τίποτα κι αυτός μου ζητούσε να του δώσω αυτό το λίγο που είχα. Και αν ήμουν μόνη μου, θα μπορούσα να του δώσω την τελευταία μου μπουκιά χωρίς δεύτερη σκέψη. Είχα δώσει στον Θεό αρκετούς λόγους που ίσως ήταν η αιτία για όσα μου συνέβαιναν τώρα. Όμως τι έφταιγε το μικρό μου αγοράκι, το οποίο λάτρευα τόσο πολύ;

«Έλα. ... δεν μπορώ να σ' αφήσω έτσι», του απάντησα διστακτικά. «Όμως, δεν έχω τίποτα να σου προσφέρω. Μου έχει μείνει λίγο αλεύρι και λίγο λάδι μόνο για να ετοιμάσω ένα μικρό καρβέλι ψωμί για το γιο μου και τον εαυτό μου πριν πεθάνουμε και οι δυο μας. Μαζεύαμε ξυλαράκια για να ανήσω τη φωτιά, όταν ήλθες».

Ήταν ένα όμορφο παιδί, όμως τώρα είχε αδυνατίσει, επειδή το φαγητό τους ήταν ελάχιστο για αρκετές εβδομάδες. Τα χείλη του σχημάτισαν ένα χαμόγελο. Πάντα χαμογελούσε. «Μαμά, μάζεψα κι εγώ λίγα ξυλαράκια. Ο άνεμος τα έριξε τη νύχτα. Θα ανάψουμε μια καλή φωτιά».

Ο άνδρας κοίταξε κατάματα το μικρό παιδί. «Σίγουρα, ο Κύριος με οδήγησε εδώ», είπε.

Κοίταξα το αγοράκι μου καθώς ο αέρας ανακάτεψε τα καστανά σγουρά μαλλιάκια του. Τα ματάκια του είχαν καρφωθεί επάνω μου, όπως κάνουν τα μικρά παιδιά καθώς προσβλέπουν στη μητέρα τους με προσδοκία και εμπιστοσύνη.

«Μην φοβάσαι», είπε ο άνδρας. «Ετοίμασε λίγο ψωμί για εμένα πρώτα και μετά ετοίμασε για σένα και τον γιο σου. Επειδή αυτό λέει ο Κύριος ο Θεός, 'Το πιθάρι με το αλεύρι δεν θα αδειάσει ούτε το κιούπι με το λάδι θα ελαττωθεί, μέχρι την ημέρα κατά την οποία ο Κύριος θα δώσει βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης'».

Έτσι πήγα στο ράφι και πήρα το κιούπι με το λάδι. Ήταν σχεδόν άδειο και πολύ ελαφρύ. Γιατί το έκανα αυτό για έναν ξένο και περαστικό; Δεν είχε νόημα.

«Αναψε τη φωτιά αγόρι μου και εγώ θα ζυμώσω το ψωμί».

Πήρα όσο αλεύρι είχε μείνει στο πιθάρι. Κι αυτό είχε σχεδόν τελειώσει. Καθώς ζύμωνα το ζυμάρι, κάτι παράξενο συνέβη. Τα χέρια μου πήραν ενέργεια και τα πόδια μου ένοιωσαν ξεκούραστα καθώς πήγα το ψωμί στον φούρνο να το ψήσω. Κάτι διαφορετικό συνέβαινε με αυτό το ψωμί.

Προσπάθησα να αγνοήσω την πείνα μου καθώς το δωμάτιο άρχισε να μυρίζει φρεσκοψημένο ψωμί και απέφυγα το βλέμμα του γιου μου που με παρατηρούσε.

Ο άνδρας πήρε το ψωμί που του προσέφερα. Το ύψωσε και προσευχήθηκε στον Θεό, «Κύριε, ευλόγησε αυτό το φαγητό που Εσύ το προμήθευσες και επίσης ευλόγησε τα χέρια που το ετοίμασαν». Γύρισε προς το μέρος μου και χαμογέλασε. «Τώρα ζύμωσε για τον εαυτό σου και τον γιο σου».

ΑΝΤΑΜΟΙΒΕΣ

Όσο περισσότερο δίνετε, τόσο περισσότερο θα σας επιστραφεί, επειδή ο Θεός είναι ο μεγαλύτερος δότης του σύμπαντος και δεν θα επιτρέψει να δώσετε περισσότερο απ' Αυτόν. Δοκιμάστε το αν θέλετε. Δείτε τι θα συμβεί.

— Ράντι Άλκορν (γεννηθείς το 1954)

Για όσα χρόνια υπηρετώ τον Κύριό μου, έχω ανακαλύψει μια αλήθεια που έχει παραμείνει αναλλοίωτη και ποτέ δεν έχασε την αξία της. Η αλήθεια αυτή ξεπερνά το χώρο των πιθανοτήτων για το ότι κάποιος μπορεί να ξεπεράσει τον Θεό σε προσφορά και δόσιμο. Ακόμα και αν Του δώσω ό,τι έχω και δεν έχω, Αυτός θα βρει τον τρόπο να μου επιστρέψει πολύ περισσότερα απ' όσα έδωσα εγώ.

— Τσαρλς Σπέρντζον (1834–1892)

Υπήρξε κάποτε κάποιος, που έλεγαν, να ένας παλαβός, Όσο περισσότερο έδινε, τόσο περισσότερα είχε αυτός.

— Τζον Μπάνιαν (1628–1688)

«Ναι, αλλά μόλις χρησιμοποίησα το τελευταίο...» κι εκεί δίστασα. Τα μάτια του μου έλεγαν να κάνω αυτό που μου είπε.

«Παιδί μου, φέρε μου το αλεύρι και το λάδι».

Τα μάτια του αγοριού είχαν μείνει άναυδα, καθώς μου έδωσε το αλεύρι. Το πιθάρι ήταν πιο βαρύ απ' ό,τι ήταν πριν. Κατόπιν μου έδωσε το μικρό κιούπι με το λάδι και καθώς το έκανε, το λάδι πιτσίλισε στα χέρια μας. Οι καρδιές μας, όπως και το κιούπι με το λάδι, ήταν γεμάτες και ξεχείλιζαν από χαρά.

Και ο Θεός κράτησε τον λόγο Του. Αυτό το λίγο αλεύρι και οι λίγες σταγόνες λάδι, ήταν αρκετά να μας κρατήσουν ζωντανούς και τους τρεις μας, για τρία χρόνια σχεδόν, μέχρι που πέρασε η πείνα.

Η ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ. ΕΠΙΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΤΟ ΜΠΛΟΓΚ ΤΗΣ ΣΤΟ [HTTPS://JOY4DAILYDEVOTIONALS.BLOGSPOT.COM/](https://joy4dailydevotionals.blogspot.com/). ■

1. Δείτε Φιλιπησίους 4:19.

Ο Θεός θέλει να προμηθεύσει για όλες σου τις ανάγκες, φυσικές και πνευματικές, μέσω του Υιού Του, Ιησού.¹ Μπορείς να Τον προσκαλέσεις στη ζωή σου σαν προσωπικό σου Σωτήρα, με το να πεις την παρακάτω προσευχή: *Αγαπημένε μου Ιησού, πιστεύω ότι Εσύ είσαι ο Υιός του Θεού και ότι Εσύ πέθανες για εμένα. Σε παρακαλώ συγχώρεσέ με για όλες μου τις αμαρτίες. Σου ανοίγω την πόρτα της καρδιάς μου και Σου ζητώ να έλθεις και να μου δώσεις το δώρο Σου για αιώνια ζωή. Αμήν.*

Η ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΑΛΙ ΓΚΑΡΣΙΑ

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΟΥ ΕΔΑΦΙΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ: «Καλύτερα να ελπίζει κανείς στον Κύριο, παρά να έχει το θάρρος του επάνω σε άνθρωπο». ¹ Όλος ο ψαλμός είναι μια έκφραση ευγνωμοσύνης, θαυμασμού, χαράς και επαίνου προς τον Κύριο και το κύριο δίδαγμα που προέρχεται απ' το εδάφιο αυτό είναι η πιστότητα του Θεού.

Όταν δεν μπορούμε να στηριχτούμε στους άλλους – ακόμα και στην οικογένειά μας ή στους καλύτερους φίλους μας – γνωρίζουμε ότι μπορούμε πάντοτε να στηριχτούμε στον Θεό. Αυτός είναι άπειρος, πανταχού παρών, παντοδύναμος, παντογνώστης και είναι το ίδιο το πνεύμα της αγάπης. Εμείς, από την άλλη, είμαστε γεμάτοι περιορισμούς και συνήθως μαθαίνουμε απ' τα λάθη που κάνουμε. Ακόμα και οι καλύτερες προθέσεις μας συχνά πάνε στραβά, επειδή δεν γνωρίζουμε πώς να καταφέρουμε αυτό που θέλουμε. Και για

1. Ψαλμός 118:8
2. Δείτε Γένεση 3:8-10.
3. Δείτε Γένεση 18.
4. Δείτε Έξοδος 13:21.
5. Δείτε Έξοδος 33:11.
6. Δείτε Σαμουήλ Α' 3.

7. Δείτε Ματθαίου 7:29.
8. Δείτε Ιωάννη 13:1.
9. Δείτε Ματθαίο 27:46–54.
10. Ματθαίο 19:26
11. Ιωάννη 14:23

να είμαστε ειλικρινείς, τα κίνητρά μας συχνά διαποτίζονται απ' τις προσωπικές μας επιθυμίες.

Από τις πρώτες κιόλας ιστορίες της Βίβλου, διαβάζουμε για έναν παρόντα και ενεργά συμμετέχοντα Θεό στο ανθρώπινο δράμα. Φανταστείτε να περπατάτε μέσα στον Κήπο της Εδέμ μαζί Του, ² ή να Τον συναντάτε για γεύμα καθώς συζητάτε οικογενειακά ζητήματα, όπως έκανε ο Αβραάμ! ³ Επίσης Αυτός οδήγησε τους Ισραηλίτες μέσα απ' την έρημο, ⁴ μίλησε στον Μωσή πρόσωπο με πρόσωπο, ⁵ και ξύπνησε τον μικρό Σαμουήλ μέσα στη νύχτα για να του δώσει ένα προφητικό μήνυμα. ⁶ Υπάρχουν τόσες πολλές παρόμοιες ιστορίες σε όλη την Παλαιά Διαθήκη.

Στη συνέχεια, συναντάμε τον Ιησού στα Ευαγγέλια. Ζει με τους μαθητές Του, περπατά μαζί τους στην αγορά, στην παραλία, τους διδάσκει με εξουσία ⁷ και αγάπη. ⁸ Ακόμα και πάνω στον σταυρό, εκδηλώνει τη δική Του θεότητα και τη δική μας ανεπάρκεια. ⁹

Όταν Τον ρωτήσανε, «Ποιος λοιπόν μπορεί να σωθεί;» ο Ιησούς αποκρίνεται: «Για τους ανθρώπους αυτό είναι αδύνατον, για τον Θεό, όμως, όλα είναι δυνατά». ¹⁰

Λοιπόν, είναι εμφανές πως ακόμα και στις καλύτερες και πιο διαπρεπείς στιγμές μας, είναι πάντα καλύτερα να εμπιστευόμαστε τον Θεό και όχι τους ανθρώπους.

Και αυτό ο Θεός το γνώριζε εξ αρχής! Τα καλά νέα είναι πως Αυτός συνεχίζει να περπατά μαζί μας σήμερα. Στην ουσία, ελπίζει να έλθει και να συγκατοικήσει μαζί σας! Ο Ιησούς είπε, «Αν κάποιος με αγαπάει, θα φυλάξει τον λόγο Μου, και ο Πατέρας μου θα τον αγαπήσει, και θα έρθουμε σ' αυτόν, και θα κατοικήσουμε μέσα σ' αυτόν». ¹¹

Εμπιστευτείτε Αυτόν σαν πρώτη σας επιλογή και θα κατανοήσετε τη σημασία της αλήθειας που εκφράζει το εδάφιο Ψαλμός 118:8.

Η ΣΑΛΙ ΓΚΑΡΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ, ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΙΛΗ. ■

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΜΠΕΚΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΥΡΤΗΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ

Η ΜΠΕΚΥ ΗΤΑΝ ΣΥΜΜΑΘΗΤΡΙΑ ΜΟΥ ΣΤΗΝ 5Η ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΠΡΙΝ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΟΤΑΝ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΘΡΑΝΙΟ ΜΑΖΙ ΜΟΥ.

Κάτι με έκανε να την ξαναθυμηθώ σήμερα το πρωί και η μία σκέψη έφερε την άλλη και θυμήθηκα πολλά από τότε. Θυμάμαι πολύ έντονα το χαμόγελό της και το ευχάριστο παρουσιαστικό της παρά το γεγονός ότι πρέπει να βίωνα πολύ ψυχολογικό και σωματικό πόνο. Βλέπετε, γνώριζε ήδη ότι η ζωή της ποτέ δεν θα ήταν όπως αυτή, των συμμαθητών της, επειδή είχε παραλυτική πολιομυελίτιδα.

Θυμάμαι που μετά δυσκολίας σηκωνόταν με τους σιδερένιους νάρθηκες που φορούσε, προσπαθώντας να κάνει το κάθε της βήμα. Ακόμα και τότε, μου έκανε εντύπωση για το πώς μπορούσε και τα κατάφερνε. Εδώ εγώ ήμουν αρτιμελής και υγιής, με όλη μου τη ζωή μπροστά. Η οικογένειά μου ανήκε στη μεσαία τάξη και δεν μου έλειπε τίποτα και όμως μερικές φορές δεν ήμουν τόσο ευγνώμων όσο θα έπρεπε. Πρέπει να ήμουν πολύ κακομαθημένος.

Παρ' όσα υπέφερε η Μπέκυ, ήταν πάντα αισιόδοξη και γεμάτη πίστη στον Χριστό. Το χαρούμενο πνεύμα της ήταν σαν ένα δώρο για μένα και αυτό μου έκανε τεράστια εντύπωση.

Στις αρχές του 20ου αιώνα, η πολιομυελίτιδα ήταν ένα μεγάλο πρόβλημα και μπορούσε να συμβεί στον καθένα. Ο Αμερικανός Πρόεδρος Φράνκλιν Ντελάνο Ρούζβελτ ήταν παράλυτος από τη μέση και κάτω, λόγω πολιομυελίτιδας. Στις δεκαετίες του 1940 και 1950, η πολιομυελίτιδα άφησε παράλυτους ή επέφερε τον θάνατο σε πάνω από μισό εκατομμύριο ανθρώπους παγκοσμίως κάθε χρόνο. Τις τελευταίες δύο δεκαετίες, η πολιομυελίτιδα είχε σχεδόν εξαλειφθεί, δυστυχώς όμως πρόσφατα έχει επιστρέψει ξανά σε κάποια μέρη όπου πριν είχε σχεδόν εξαφανιστεί.

Αν και πρέπει να γίνουν πολλά ακόμα για να εξαφανιστεί αυτή η τρομακτική ασθένεια, είναι ενθαρρυντικό να δούμε πόσα έχουν γίνει. Μου δίνει την πίστη στο ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε περισσότερες πρόσφατες δυσκολίες, όπως με την πανδημία του Κορωνοϊού, την κλιματική αλλαγή, τις ενεργειακές ελλείψεις και άλλες προκλήσεις που ίσως εμφανιστούν. Και ακόμα και αν χρειαστεί να υποφέρουμε τραγωδίες, μπορούμε να θυμόμαστε και να παίρνουμε έμπνευση από γενναίες ψυχές όπως την Μπέκυ, η οποία διατήρησε την πίστη της παρ' όλα όσα υπέφερε.

Ο ΚΟΥΡΤΗΣ ΠΗΤΕΡ ΒΑΝ ΓΚΟΡΝΤΕΡ ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ. ΓΙΑ 47 ΧΡΟΝΙΑ ΕΚΑΝΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ 10 ΧΩΡΕΣ. ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗ ΣΥΖΥΓΟ ΤΟΥ, ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ, ΖΟΥΝΕ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

Και μου είπε: «Σου αρκεί η χάρη μου, γιατί η δύναμη μέσα σε αδυναμία τελειοποιείται». Πολύ ευχαρίστως, λοιπόν, μάλλον θα καυχίεμαι στις αδυναμίες μου, ώστε να παραμένει πάνω μου η δύναμη του Χριστού.
— Κορινθίους Β' 12:9

ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΟΝΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΑΪΜΟΝ ΜΠΙΣΟΠ

ΠΡΟΣΦΑΤΑ διάβασα κάτι που με έκανε να δω από άλλη οπτική γωνία τα λόκνταουν και τις διαταγές για παραμονή στο σπίτι, λόγω της πανδημίας κόβιντ-19. Ο συγγραφέας που το έγραψε, είπε πως αν και «όλοι μας ζήσαμε την ίδια θύελλα, δεν ήμασταν όλοι στο ίδιο καράβι».

Αυτό που ήθελε να πει ήταν πως με το να παραμείνουμε στο σπίτι μας, για παράδειγμα, μερικοί το εξέλαβαν σαν μια ευκαιρία να κάνουν ένα διάλειμμα ή μια ευκαιρία να εξερευνήσουν καινούργια εργασιακά προγράμματα ή να περάσουν χρόνο με τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Για άλλους σήμαινε απώλεια εισοδήματος, δύσκολες συνθήκες διαβίωσης (πολλά άτομα μαζί στο σπίτι ή μοναξιά για μερικούς) και σε μερικές περιπτώσεις, ίσως και κίνδυνο για σωματικές ή ψυχολογικές παθήσεις.

Όλα αυτά τα σκέφτηκα σε βάθος, καθώς διάβαζα έντονου ύφους δημοσιεύματα και άρθρα που είτε απευθύνονταν σε άτομα που παράβαιναν τις εντολές για καραντίνα ή ενάντια στην κυβέρνηση που προσπαθούσε να τις επιβάλλει ή ακόμα και άρθρα που εκλαμβάνουν ως δεδομένο το ότι ο καθένας έχει τις ίδιες αντιλήψεις – και αν δεν, τότε εκείνοι που είχαν διαφορετικές απόψεις ήταν ανόητοι, πλανεμένοι ή και κάτι χειρότερο.

Κάποια απ' τα παραπάνω αναφέρονται και στη Βίβλο, μια και η ανθρώπινη φύση πάντα ήταν αρκετά εγωκεντρική και ο Ιησούς διαρκώς υπενθύμιζε στους μαθητές Του και τους άλλους γύρω Του, να δείχνουν κατανόηση και συμπόνια και να προσπαθούν να βλέπουν τα πράγματα και απ' τη θέση των άλλων.

Στην διπλανή στήλη, υπάρχουν μερικά εδάφια πάνω σε αυτό το θέμα, τα οποία με βοήθησαν να θυμάμαι να δείχνω κατανόηση και συμπόνια σε όλους εκείνους που συναντώ, ακόμα και αν τα πιστεύω τους, διαφέρουν απ' τα δικά μου.

Ο ΣΑΪΜΟΝ ΜΠΙΣΟΠ ΚΑΝΕΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ. ■

Να γίνεστε, λοιπόν, σπλαχνικοί, όπως και ο Πατέρας σας είναι σπλαχνικός. Και μη κρίνετε, και δεν θα κριθείτε· και μη καταδικάζετε, και δεν θα καταδικαστείτε· συγχωρείτε, και θα συγχωρηθείτε.

— Λουκάς 6:36–37

Επειδή, αν αγαπήσετε αυτούς που σας αγαπούν, ποιον μισθό έχετε; Και οι τελώνες δεν κάνουν το ίδιο; Και αν χαιρετήσετε μονάχα τους αδελφούς σας, τι περισσότερο κάνετε; Και οι τελώνες δεν κάνουν το ίδιο;

— Ματθαίου 5:46–47

Κάντε πλήρη τη χαρά μου, να φρονείτε το ίδιο, έχοντας την ίδια αγάπη, να είστε ομόψυχοι, και ομόφρονες· μη κάνοντας τίποτε από αντιζηλία ή κενοδοξία, αλλά με ταπεινοφροσύνη, θεωρώντας ο ένας τον άλλον ότι υπερέχει από τον εαυτό του. Κάθε ένας μη αποβλέπετε στα δικά του, αλλά κάθε ένας ας αποβλέπει και σ' εκείνα που είναι των άλλων. — Φιλιππησίους 2:2–4

Χαίρεστε μ' αυτούς που χαίρονται, και κλαίτε μ' αυτούς που κλαίνε. Να έχετε το ίδιο φρόνημα ο ένας προς τον άλλον· μη υψηλοφρονείτε, αλλά συγκαταβαίνετε στους ταπεινούς· μη φαντάζεστε τους εαυτούς σας φρόνιμους.

— Ρωμαίους 12:15–16

Ντυθείτε, λοιπόν, ως εκλεκτοί τού Θεού, άγιοι και αγαπημένοι, σπλάχνα οικτιρμών, καλοσύνη, ταπεινοφροσύνη, πραότητα, μακροθυμία.

— Κολοσσαείς 3:12

Παρηγορείτε ο ένας τον άλλον, και οικοδομείτε ο ένας τον άλλον, όπως και κάνετε.

— Θεσσαλονικείς Α' 5:11

ΜΙΑ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΑΠΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

«ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ, ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΕΝΘΕΡΜΗ ΑΓΑΠΗ Ο
ΕΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ, επειδή 'η αγάπη καλύπτει πλή-
θος αμαρτιών».¹

Πάντα γνώριζα ότι η αγάπη παραβλέπει λάθη, αδυναμίες, ιδιοτροπίες και πράγματα που μας ενοχλούν στους άλλους. Όμως στην ουσία αυτό το εδάφιο αναφέρει ότι η αγάπη καλύπτει την αμαρτία. Όχι μόνο την τυχαία «ξέχασα να το σημειώσω στο ημερολόγιό μου», ή του φίλου που μασάει το φαγητό του άτσαλα. Αλλά η *αμαρτία* εκείνη που εννοεί, είναι τα πράγματα εκείνα που μας βλάπτουν, που μας χωρίζουν από τον Θεό, που μας δυσκολεύουν να αγαπάμε τους άλλους ή να τους συγχωράμε, τα πράγματα που γνωρίζουμε ότι μπορούμε να κάνουμε καλύτερα αλλά δεν προσπαθούμε όσο θα έπρεπε.

Θα ήθελα να σας πω πώς μίλησε σε μένα αυτό το εδάφιο, όσον αφορά τον σύζυγό μου, τα παιδιά μου, τους αγαπημένους μου. Σε καθένα απ' αυτά τα υπέροχα άτομα, θα μπορούσα να αναγνωρίσω πράγματα που είναι λάθος – ελαττώματα, σφάλματα και ναι, ίσως και αμαρτίες. Και βέβαια αυτό είναι αμφίδρομο, επειδή και αυτοί μπορούν να κάνουν ακριβώς το ίδιο και με μένα! Όμως μερικές φορές νοιώθω τόσο λίγη χάρη γι' αυτούς και μερικές φορές, ίσως και να νοιώθω δικαιολογημένη στις απόψεις μου. Δεν θέλω να *συμβιβαστώ*, να επιτρέψω το *κακό* στη ζωή μας – όμως για πείτε μου, ποιος μπορεί να διατηρήσει ένα τόσο υψηλό επίπεδο απαιτήσεων;

Μου είναι δύσκολο να εκφράσω αυτή την έννοια, επειδή

νοιώθω πως είναι πολύ εύκολο να ηγαινείς από την μια ακραία θέση στην άλλη – εκείνη του είτε «όλα με τη χάρη», το οποίο μερικές φορές φλερτάρει με τον συμβιβασμό και την αποδοχή της αμαρτίας, ή εκείνη με «όλη την αλήθεια», το οποίο μερικές φορές τείνει να με κάνει σκληρή και επικριτική, εντελώς αντίθετη απ' τον τρόπο που θα ήταν ο Ιησούς. Η πραγματικότητα είναι πως και οι δύο αυτές ακραίες θέσεις επηρεάζουν την χρησιμότητά μας στον Θεό και τη σχέση με τους άλλους.

Η ισορροπία είναι εκεί όπου η αλήθεια μπορεί να εξυψωθεί όπως πρέπει, αλλά και η χάρη μπορεί να δοθεί όπως θα πρέπει. Ο Λόγος του Θεού μας παρέχει έναν οδηγό για τη ζωή – και οπωσδήποτε μπορεί να αλλάξει τη ζωή κάποιου – όμως *εγώ* δεν έχω την ικανότητα να κάνω κανέναν δίκαιο και αυτό δεν είναι δική μου δουλειά. Δική μου δουλειά είναι να αγαπώ και όπως αναφέρει και ο Λόγος του Θεού, η αγάπη καλύπτει πλήθος αμαρτιών.

Την επόμενη φορά που θα το παρακάνει ο έφηβος γιος μου ή ο σύζυγός μου δεν αντιδράσει στην φιλική μου υπενθύμιση με τον τρόπο που έλπιζα εγώ ή όταν ακούσω τη φίλη μου να θυμώνει με κάποιον άλλο οδηγό ενώ μιλάω μαζί της στο κινητό, τότε εγώ θα προσπαθήσω να το καλύψω με εκείνη τη μεγάλη, τεράστια, εκπληκτική αγάπη που έκανε τον «Χριστό να πεθάνει για εμάς ενώ εμείς ήμασταν αμαρτωλοί».²

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

1. Πέτρου Α' 4:8

2. Ρωμαίους 5:8

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΞΕΚΙΝΑ ΞΑΝΑ, ΞΕΚΙΝΑ ΣΗΜΕΡΑ

Το περισσότερο μέρος της ζωής έχει να κάνει με τις απλές αποφάσεις που παίρνεις καθημερινά. Οι αποφάσεις του παρελθόντος είχαν την επίδρασή τους, όμως η κάθε νέα μέρα μπορεί να γίνει και ένα νέο ξεκίνημα. Ανεξάρτητα απ' το τι συνέβη μέχρι τώρα, έχεις την ευκαιρία να πάρεις τις σωστές αποφάσεις σήμερα.

Μην χαραμίζεις χρόνο ξαναζώντας τον πόνο από τα λάθη του παρελθόντος και τις λανθασμένες αποφάσεις. Αυτό το μόνο που κάνει, είναι να σου απομυζά τη δύναμη να κάνεις αυτό που μπορείς να κάνεις σήμερα. Δεν μπορείς να αλλάξεις το παρελθόν, όμως μπορείς να πάρεις αποφάσεις που θα οικοδομήσουν το μέλλον, αρχίζοντας απ' αυτή τη στιγμή, γι' αυτό χρησιμοποίησε στο έπακρον το παρόν.

Μάθε απ' τα λάθη του παρελθόντος και άφησέ τα πίσω σου σήμερα. Συγχώρεσε εκείνους που σε έβλαψαν και ζήτη συγχώρεση από εκείνους που έβλαψες εσύ. Πιθανόν αυτό να μην είναι εύκολο, όμως μη το αναβάλεις, κάνε το σήμερα. Πρόσβλεψε σε Μένα και τον Λόγο Μου για ανανεωμένο κουράγιο και ελπίδα, αρχίζοντας από σήμερα. Κάνε νέα όνειρα σήμερα. Βάλε νέους στόχους σήμερα. Αφιέρωσε τον χρόνο σου στα πράγματα εκείνα που πραγματικά αξίζουν, σήμερα. Αγάπησε την οικογένειά σου σήμερα. Γίνε ένας φίλος σήμερα. Κάνε τα πράγματα καλύτερα, αρχίζοντας από σήμερα.

Με τη δική Μου βοήθεια, το μέλλον σου μπορεί να ανανεωθεί και εσύ να έρθεις πιο κοντά σε Μένα – και όλο αυτό ξεκινά από σήμερα.